

بررسی اثر تعدیل‌کنندگی سازوکارهای راهبری شرکتی بر ارتباط بین سطح نگهداشت وجه نقد و کیفیت گزارشگری مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

سید علی تقوی^۱ و علی نظری^۲

^۱گروه مدیریت مالی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

^۲کارشناسی ارشد مدیریت مالی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران (نویسنده مسئول) ali.nazaari1358@gmail.com

چکیده

در مطالعه حاضر، به بررسی اثر تعدیل‌کنندگی سازوکارهای راهبری شرکتی بر ارتباط بین سطح نگهداشت وجه نقد و کیفیت گزارشگری مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداخته شده است. در این مسیر، محقق با انتخاب ۱۴۹ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران از طریق نمونه‌گیری سیستماتیک برای یک قلمروی زمانی پنج ساله از ابتدای سال ۱۳۹۱ تا پایان سال ۱۳۹۵، به انجام آزمون فروض کلاسیک و آزمون فرضیه‌های طرح شده پرداخت. یافته‌های تحلیلی، ضمن استفاده از رگرسیون خطی چندگانه با استفاده از داده‌های تابلویی و روش اثرات ثابت، حاکی از این امر بود که معیارهای مختلف تعریف شده راهبری شرکتی (بجز استقلال هیأت مدیره و مالکیت مدیریت) بر سطح وجه نقد تأثیر مثبت و معنادار و دوگانگی نقش مدیر عامل از ریاست هیأت مدیره؛ بر نگهداشت وجه نقد تأثیر منفی و معنادار دارد.

واژه‌های کلیدی: راهبری شرکتی، سطح نگهداشت وجه نقد، کیفیت گزارشگری مالی